

POLSKI ZWIĄZEK JEŹDZIECKI

1931

Warszawa, M. S. Wojsk. Departament Kawalerji.

Cena 2 zł.

POLSKI ZWIĄZEK JEŹDZIECKI

1931

Warszawa, M. S. Wojsk. Departament
Kawalerji.

Zakł. Graf. P. Szwede, Warszawa, Warecka 9, tel. 509-31.

Prezes
Płk. dypl. BROCHWICZ-LEWIŃSKI ZBIGNIEW
Szef Dep Kaw. M. S. Wojsk.

Wiceprezes
Inż JAN GRABOWSKI
Dyr. Dep. Chowu Koni Min. Rolnictwa i Prezes
Komitetu dla Spraw Wyścigów Konnych

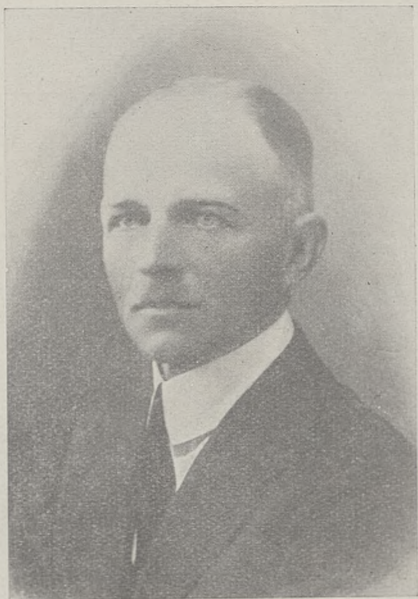
Skarbnik
Mec. TADEUSZ MICHALSKI

Sekretarz Generalny
Ppłk. dypl. MACHALSKI TADEUSZ

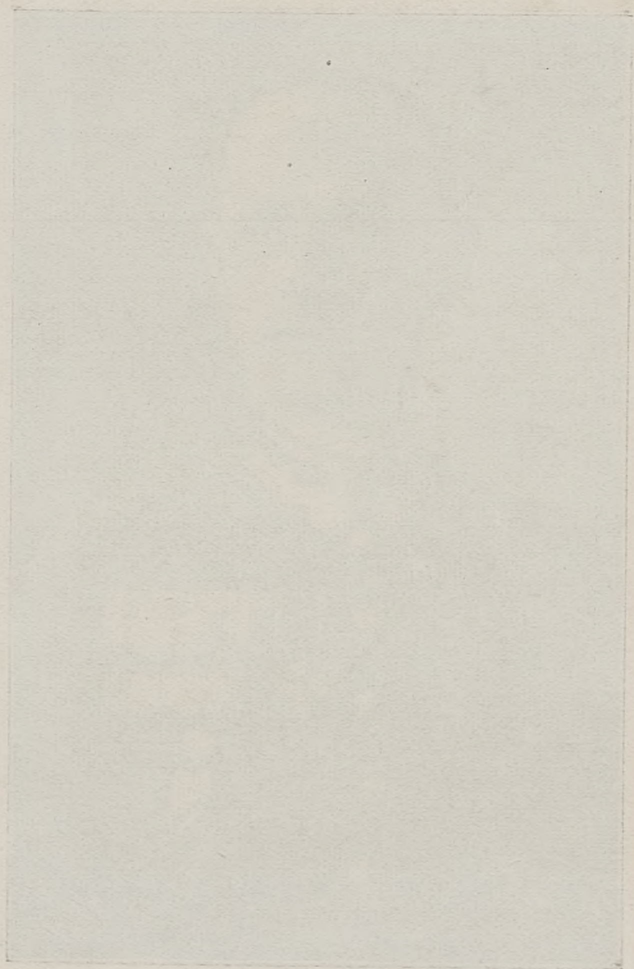
Płk. dypl. ANDERS WŁADYSŁAW
Członek Zarządu P. Z. J.

JERZY CIECHOMSKI
Członek Zarządu P. Z. J.

Rtm. KON LEON
Członek Zarządu P. Z. J.

Por. MŚCISŁAW KOCZOROWSKI
Sekretarz P. Z. J.

SPIS
CZŁONKÓW ZARZĄDU
POLSKIEGO ZWIĄZKU JEŹDZIECKIEGO

ŻETON CZŁONKÓW ZARZĄDU
POLSKIEGO ZWIĄZKU JEŹDZIECKIEGO

Który uprawnia do bezpłatnego wstępu na cały teren Towarzystwa urządzającego zawody konne w kraju i w razie życzenia powoduje prawo do wystąpienia w charakterze członka Jury w każdorazowych zawodach

ZARZĄD POLSKIEGO ZWIĄZKU JEŹDZIECKIEGO

Warszawa, M. S. Wojsk. Dep. Kaw.

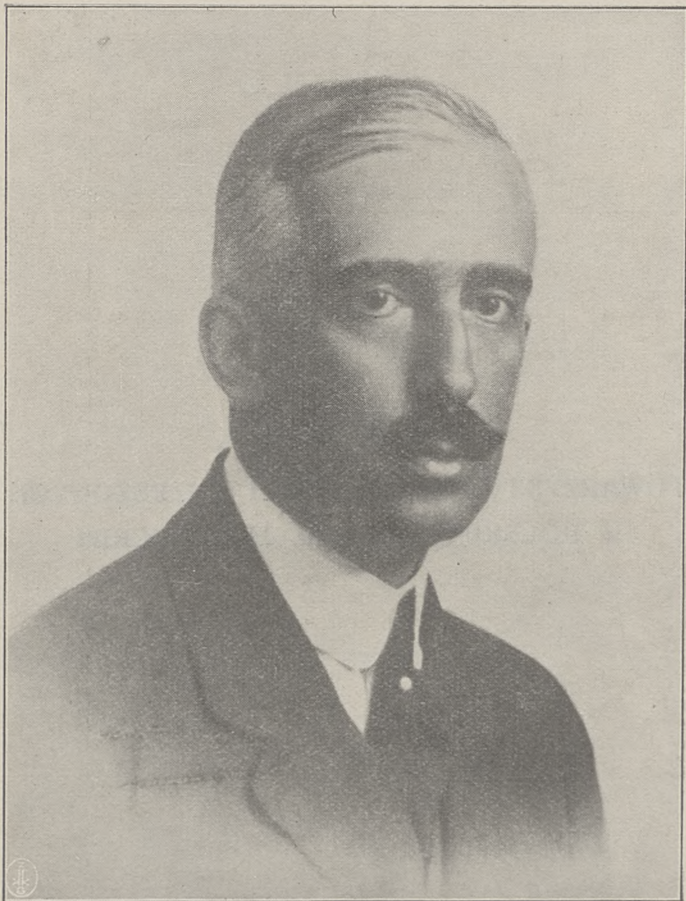
Prezes: Płk. dypl. Brochwicz-Lewiński Zbigniew
Viceprezesowie: Inż. Grabowski Jan
Gen. bryg. Sochaczewski Stanisław
Skarbnik: Michalski Tadeusz
Sekretarz generalny: Ppłk. dypl. Machalski Tadeusz
Sekretarz: Por Koczorowski Mścisław

Członkowie:

Płk. dypl Anders Władysław
Hr. Breza Józef
Ciechomski Jerzy
Płk. Dunin-Wolski Leon
Gen. bryg. Skotnicki Stanisław
Rtm. Kon Leon

Konto P. K. O. Nr. 16.960.

SPIS
TOWARZYSTW SPORTOWYCH ZRZESZONYCH w POLSKIM ZWIĄZKU JEŹDZIECKIM

Prezes
Tow. Międzynar. i Kraj. Zaw. Konnych
KS. JANUSZ RADZIWIŁŁ

Towarzystwo Międzynarodowych i Krajowych Zawodów Konnych w Polsce

Warszawa, Aleja Szucha 29.

Zarząd:

Prezes: Ks. Janusz Radziwiłł
1) Wiceprezes: Hr. Aleksander Skrzyński
2) Wiceprezes: Gen Dyw. Juljusz Rómmel
Członkowie: Płk. dypl. Zbigniew Brochwicz-Lewiński
Płk. dypl. Roland Bogusz
Tadeusz Dachowski
Hr. Aleksander Dzieduszycki
Inż. Jan Grabowski
Ppłk. dypl, Jan Karcz
Por. Mścisław Koczorowski
Rtm. Leon Kon
Mjr. dypl. Marjan Kułakowski
Rtm. Witold Piotrowski
Kazimierz Skarżyński
Płk. Stefan Strzemieński
Kpt. dypl. Tadeusz Tokarz
Hr. Michał Komorowski
Henryk Zandbang

Prezes
Gen. bryg. SKOTNICKI STANISŁAW
Członek Zarządu P. Z. J.

Wschodnio-Kresowy Klub Jazdy

Sztab Brygady Kawalerji „Baranowicze"

Prezes: Gen. bryg. Skotnicki Stanisław
Wiceprezesi: Górski Józef
Ppłk. dypl. Machalski Tadeusz

Członkowie:

Józef Bieńkowski
Ppłk. Falewicz Tadeusz
Józef Godlewski
Ppłk. Szalewicz Wacław
Mjr. Kostiha Henryk
Rtm. rez. Płachecki Janusz
Rdułtowski Konstanty
Ppłk. dypl. Mally Fryderyk
Por. Jan Włodarkiewicz
Szalewicz Tomasz
Woroncow Włodzimierz
Rtm. Słatyński Emil

Prezes
Ppłk. BĄDOWSKI TYTUS

Towarzystwo Zachęty do Hodowli Koni i Rozwoju Sportu Jeździeckiego Oficerów K.O.P.

Warszawa, Nowy-Świat 69.

Prezes: Ppłk. Badowski Tytus

Członkowie:

Mjr. Faltus Józef
Rtm. Bąkowski Juljan
Por. Olszewski Gustaw
Por. Bróździński Władysław

Prezes
Hr. JÓZEF BREZA
Członek Zarządu P. Z. J.

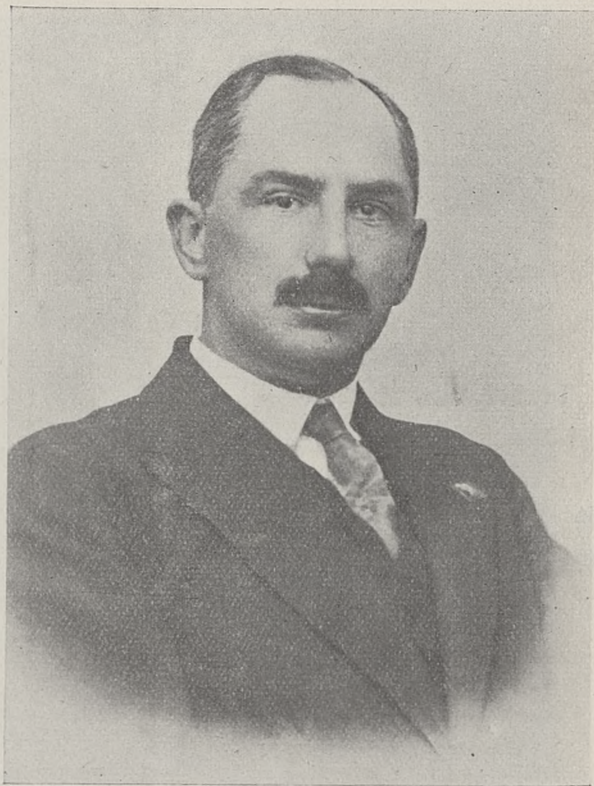
Turf-Club w Wilnie

Towarzystwo Zachęty do Hodowli Koni
i Sportu Konnego—Wilno, ul. Trocka 11/7

Prezes: Józef hr. Breza
Wiceprezes: Płk. Czesław Kozierowski

Członkowie:

Płk. Czesław Chmielewski
Rtm. Zygmunt Cierpicki
Mjr. Michał Kirjacki
Sergjusz bar. Koechli
Hieronim hr. Mohl
Rtm. Ludomir Obidziński

Prezes
WŁODZIMIERZ CHĄDZYŃSKI

Towarzystwo Zawodów Konnych Ziemi Kieleckiej

Kielce, skrzynka pocztowa 34, Leonarda 12

Prezes: Włodzimierz Chądzyński

Członkowie:

Dembiński Józef
Grabowski Antoni
Łuszczkiewicz Michał
Niemojewski Konrad
Olszowski Aleksander

Prezes
BOLESŁAW GRODZIECKI

Śląski Klub Jazdy Konnej

Katowice, ul. Lompy 14.

Prezes: Bolesław Grodziecki

Członkowie:

Płk. Brzezowski Henryk
Jarosław Czarliński
Inż. Aleksander Ciszewski
Inż. Stanisław Grabianowski
Insp. Jeziorski Józef
Dr. Kocur Adam
Aleksander Lamprecht
Inż. Sikorski
Dyr. Włodzimierz Schön
Prezes Wilhelm Schön

Przewodnicząca
JANINA MIEDZIŃSKA

Klub Sportowy Rodziny Wojskowej
Warszawa, Al. Szucha 14.

Przewodn: Janina Miedzińska
Wiceprzewodn: Helena Jurgielewiczowa
Wiceprzewodn: Marja Głuchowska

Członkowie:

Irena Münnichowa
Eugenja Ulrychowa
Alina Pac-Pomarnacka
Marja Kreyserówna
Marja Gruberowa
Ludwika Machnowska
Marja Biskupska
Halina Matuszewska-Konopacka
Halina Karnicka
Zofja Chodkiewiczówna
Irena Wilczyńska

Prezes
TOMASZ ŁYSKOWSKI

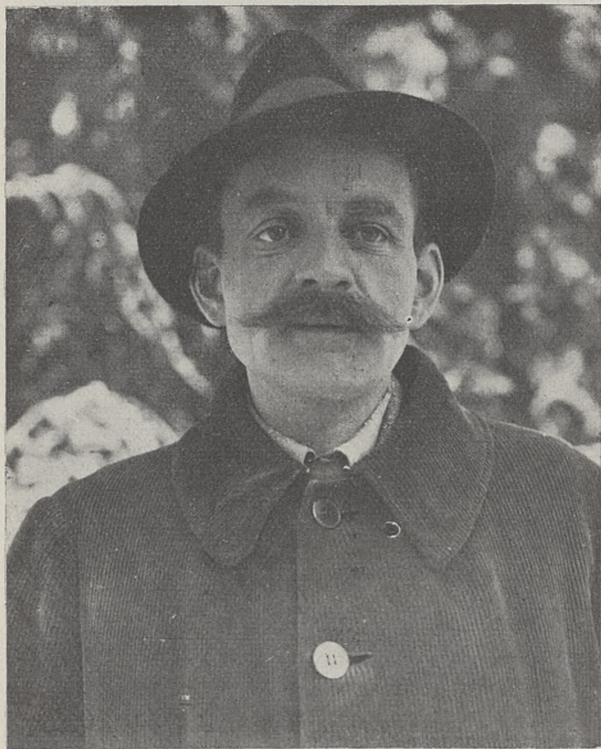
Komitet Targów Końskich

Gniezno, hotel Francuski, Chrobrego 32.

Prezes: Tomasz Łyskowski
I. Wiceprezes: Kazimierz Żychliński
II. Wiceprezes: Leon Barciszewski

Członkowie:

Edward Land
Ppłk. Wacław Młodzianowski
Por. rez. Sylwester Gramse

Prezes
L. J. baron KRONENBERG

Koło Sportowa Kujawsko-Mazowieckie

Włocławek, hotel „Victorja"

Prezes: L. J. Baron Kronenberg
Wiceprezes: Z. Krzymuski
Wiceprezes: M. Wodziński

Członkowie:

Jerzy Ciechomski
L. Sulimierski
J. Gliński
M. Andrzejewski
K. Około-Kułak

Prezes
Hr. ZYGMUNT CZARNECKI

Leszczyński Klub Jazdy Konnej

Leszno, 17 Pułk Ułanów

Prezes: Hr. Zygmunt Czarnecki
I. Wiceprezes: Płk. dypl. Pragłowski Aleksander
II. Wiceprezes: Dobrogost Lossow

Członkowie:

Rtm. Mikołaj Mitraszewski
Por. Henryk Stabiński
Por. Jan Wiesiołowski

Prezes
KAZIMIERZ ŻYCHLIŃSKI

Towarzystwo Wyścigów Konnych Ziem Zachodnich T. Z.

w Poznaniu, Rzeczypospolitej 8

Prezes: Radca Kazimierz Żychliński
Wiceprezes: Ignacy hr. Mielżyński

Członkowie:

Kpt. Jerzy Antropow
Dyr. Karol Bauer
Por. Władysław Bobiński
Dr. Marceli Cyrus-Sobolewski
Stanisław hr. Korzbok-Łącki
Michał hr. Mycielski
Arch. Stanisław Mieczkowski
Mjr. rez. Tadeusz Mieczkowski
Dr. Marjan Maryński
Roman Rogowski

Prezes
Płk. DUNIN-WOLSKI LEON
Członek Zarządu P. Z. J.

Związek Jeździecki „Sport Konny"
Oficerów Artylerji Konnej

Warszawa, ul. 29 Listopada 1

Prezes: Płk. Dunin-Wolski Leon

Członkowie:

Płk. dypl. Durski-Trzaska Antoni
ppłk. Dunin-Wąsowicz Jan
ppłk. Dembiński Włodzimierz
ppłk. Łakiński Zygmunt
ppłk. Hertel Aleksander
ppłk. Kryński Ludomir
ppłk. dypl. Brzeszczyński Stefan
mjr. Toczek Michał
kpt. Bylczyński Konstanty
kpt. Florjanowicz Ksawery
por. Dzieliński Jan

Komisja Rewizyjna:

Przewodn: ppłk. Hóżman-Mirza Sulkiewicz Leon

Członkowie:

mjr. dypl. Popławski Tadeusz
mjr. dypl. Ważyński Konstanty
kpt. Płotnicki Witold
kpt. Noel Bronisław

Gen. bryg. STANISŁAW SOCHACZEWSKI
Wiceprezes P. Z. J.
Prezes Wielkopolskiego Klubu Jazdy Konnej

Wielkopolski Klub Jazdy Konnej

Poznań, św. Marcina 42.

Prezes: Gen. bryg. Sochaczewski Stanisław
I. Wiceprezes: Hr. Mielżyński Ignacy
II. Wiceprezes: Hr. Andrzej Żółtowski

Członkowie:

Gen. bryg. Zahorski Sergjusz
Płk. dypl. Dreszer Rudolf
Płk. dypl. Pragłowski Aleksander
Płk. Kownacki Włodzimierz
Płk. Brabec Hubert
Dr. Ossowicki Apolinary
Rtm. dypl. Kasperski Włodzimierz
Mjr. dypl. Pętkowski Józef
Ppłk. Łakiński Zygmunt
Rtm. Fischer-Drauenegg Juljan

Prezes
AUGUST ŁEMPICKI

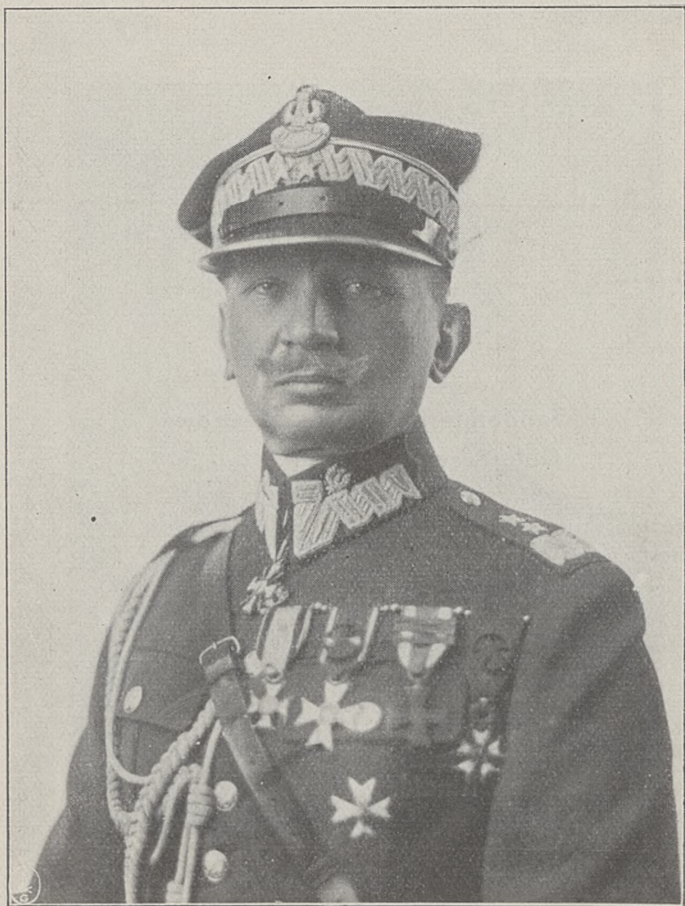
Sandomierskie Koło Sportowe

Gołoszyce, p. Opatów Kielecki

Prezes: August Łempicki
Wiceprezes: Jan Lewandowski

Członkowie:

Zbigniew Horodyński
Juljan Leszczyński
Karol Wickenhagen
Por. Adam Bieliński
Michał Piotrowski
Stefan Kindler

Prezes
Małopolskiego Klubu Jazdy
Gen. dyw. RÓMMEL JULJUSZ

Małopolski Klub Jazdy

Lwów, ul. Romanowicza Nr. 11a.

Prezes: Gen. dyw. Rómmel Juljusz
Wiceprezes: Tadeusz Bałłaban

Członkowie:

Mieczysław Gaykowski
hr. Ludwik Rey
Leon Krzeczunowicz
hr. Jan. Rostworowski
Roman Czaykowski
hr. Władysław Piniński
Marjan Czecz
Władysław Garapich

Prezes
Płk. BRUNON ROMISZEWSKI

Klub Jazdy Konnej w Bydgoszczy

Dowództwo 16. pułku ułanów.

Prezes: Płk. Brunon Romiszewski
Wiceprezes: Karol Bauer

Członkowie

Mjr. Juljan Arnoldt-Russocki
Por. Ignacy Bukowski
Ppłk. Włodzimierz Dembiński
Por. Józef Cetnerowski
Ppłk. Tadeusz Byliński
Z. Sioda
Mjr. Witold Jabłoński

Pomorskie Towarzystwo Zachęty do Hodowli Koni

Centrum Wyszkolenia Kawalerji — Grudziądz

Prezes: Płk. dypl. Pożerski Mieczysław
Wiceprezesi: Płk. Podhorski Zygmunt
Ppłk. dypl. Drucki-Lubecki Konstanty

Członkowie:

Mjr. Chojecki Edmund
Rtm. Niegowski Władysław
Ppłk. Traeger Alfred
Włodek Józef
Rtm. dypl. Grabowski

Lubelsko-Wołyńskie Towarzystwo Zachęty do Hodowli Koni

Lublin, Krakowskie-Przedmieście 64.

Prezes: Paweł Gutowski
Wiceprezesi: Płk. dypl. Anders Władysław
Skolimowski Zygmunt

Członkowie:

Gutowski Władysław
Hincz Czesław
Hulewicz Jerzy
Klarner Jan
Ledóchowski hr. Aleksander
Łoś hr. Witold
Piotraszewski Aleksander
Rojowski Kazimierz
Rojowski Zbigniew
Rasiewicz Mieczysław
Skolimowski Józef
Załęski Stanisław

Piotrkowskie Tow. Zachęty do Hodowli Koni

Piotrków Trybunalski, Sienkiewicza 5.

Prezes: Zamoyski hr. Konstanty

Członkowie:

Dzieduszycki hr. Aleksander
Kurnatowski Eryk
Nieniewski Adam płk. dypl.
Stokowski Aleksander
Stokowski Józef
Szwejcer Janusz
Walicki Bronisław
Strzelecki Władysław

Radomskie Towarzystwo Zachęty do Hodowli Koni

Radom, ul. Piłsudskiego 19.

Prezes: Jan Lewandowski

Członkowie:

Władysław hr. Tarnowski
Stanisław de Winkler
Tadeusz Proszkowski
Stefan Kindler
August Łempicki
Witold Poklewski Koziełł
Jerzy Gombrowicz
Henryk Jasieński
Tadeusz Paweł Przyłęcki

Małopolskie Towarzystwo Zachęty do Hodowli Koni

Lwów, ul. Kopernika 4.

Prezes: Feliks Scazighino
I. Wiceprezes: Tadeusz Babecki
II. Wiceprezes: hr. Ludwik Dunin

Członkowie:

Gen. Teodor Bałłaban
Aleksander hr. Dzieduszycki
Zbigniew Horodyński
Mieczysław Kruszewski
Leon Krzeczunowicz
Stanisław Mattauszek
Franciszek Raciborski
Jan hr. Siemieński
Henryk Woźniakowski
Bohdan Ziętarski
hr. Komorowski Tadeusz ppłk.
hr. Piniński Władysław
Gaykowski Mieczysław

Oddział Konny Sokoła Macierzy

Sekretarjat, Lwów, pl. Trybunalski Nr. 1.

PRZEPISY

obowiązujące dla publicznych zawodów konnych.

PRZEPISY — OGÓLNE

Rodzaje zawodów

§ 1. Zawody mogą być zorganizowane jako zawody prywatne lub zawody publiczne.

Odrębne miejsce zajmują zawody pułkowe.

§ 2. Jako zawody prywatne uważane są zawody konne, w czasie których nie pobiera się żadnych opłat wejściowych oraz opłat za mianowania koni. Rozegrane mogą być wyłącznie nagrody honorowe.

Regulamin tych zawodów może być dowolny.

§ 3. Jako zawody publiczne uważane są zawody konne w czasie których pobiera się opłaty wejściowe i ewentualnie za mianowania koni. Rozegrane mogą być nagrody honorowe lub nagrody pieniężne.

W czasie tych zawodów obowiązują w całej rozciągłości przepisy ustalone przez Polski Związek Jeździecki.

§ 4. Terminy i propozycje wszystkich sezonów zawodów publicznych muszą być przed ich ogłoszeniem zatwierdzone przez Zarząd Polskiego Związku Jeździeckiego. Na pierwszej stronie, względnie na okładce zewnętrznej lub wewnętrznej propozycji mu-

si być umieszczone ogłoszenie, że takowe są zatwierdzone przez Zarząd Polskiego Związku Jeździeckiego.

§ 5. Udział jeźdźców w zawodach publicznych, niestosujących się do przepisów Polskiego Związku Jeździeckiego dyskwalifikuje w myśl §. 31 Statutu P.Z.J. jeźdźca i konia.

§ 6. Zawody publiczne dzielą się na:

1) Zawody Międzynarodowe,

2) Zawody Krajowe.

§ 7. Zawody międzynarodowe są zawody, które posiadają międzynarodowy skład jury i są otwarte dla zawodników zagranicznych „oficjalnie" na te zawody zaproszonych. Jako „oficjalne" zaproszenie należy rozumieć zaproszenie podpisane przez Prezesa Polskiego Związku Jęździeckiego i skierowane do prezesa związku jeździeckiego kraju zaproszonego. Udział w międzynarodowych zawodach konnych, które nie zostały zatwierdzone przez prezesa związku jeździeckiego tego kraju, który te zawody organizuje, dyskwalifikuje jeźdźca i konia.

§. 8. Zawody krajowe są dostępne wyłącznie dla jeźdźców dosiadających konia krajowego pochodzenia. Przepis ten wchodzi w życie od dn. 1 stycznia 1935 r.

§ 9. Odrębne miejsce zajmują zawody pułkowe, które są zasadniczo zamknięte dla osób cywilnych.

UWAGA: Na podstawie rozkazu Wiceministra Spraw Wojskowych w pułkach odbywać się będą dwa rodzaje zawodów konnych o ściśle określonych warunkach. (I Stopień 12 przeszkód bez takiet do 1 m. 10 wysokości i 3 mtr. szerokości 350 mtr. na minutę, II Stopień 12 przeszkód bez takiet do 1 m. 20 wysokości i 3 m. 50 szerokości 375 m. na minutę).

W wymienionych dwu stopniach zawodów jeźdźcy cywilni udziału brać nie mogą.

Udział w zawodach jeźdźców i koni

§ 10. Każdy właściciel i jeździec, który przyprowadził lub zapisał konie do zawodów, ich przedstawiciele i zastępcy, oraz służba stajenna, tem samem stwierdzają równocześnie znajomość wymagań i przepisów zawartych w niniejszem i wyrażają bez zastrzeżeń uległość wszelkim zarządzeniom i następstwom, które z nich wynikają.

§ 11. Do udziału w międzynarodowych publicznych zawodach konnych upoważnieni są oficerowie służby czynnej, oraz panie i panowie, uznani przez prezesów swych związków jeździeckich państw akredytowanych przy rządzie polskim, jako jeźdźcy gentelmani i posiadający odnośne poświadczenia, które winne być co rok odnawiane. To samo dotyczy się udziału polskich jeźdźców w zawodach konnych poza granicą.

Skoro pewne zawody rozegrane być muszą drużynami, mogą w tych zawodach wziąć udział jedynie drużyny oficjalnie zgłoszone przez szefów ekip dla wojskowych, lub przez związki jeździeckie albo ich upoważnionych przedstawicieli dla osób cywilnych. Zgłoszenie należy złożyć pisemnie w zarządzie towarzystwa organizującego zawody najpóźniej do godziny 8-ej rano dnia zawodów.

§ 12. Do udziału w krajowych konkursach publicznych mają prawo oficerowie W.P. służby czynnej, oraz tylko ci polscy jeźdźcy gentelmani i panie, którzy są członkami jednego z towarzystw zrzeszonych w „Polskim Związku Jeździeckim". Wyjątek stanowią uczestnicy zawodów, przeznaczonych dla uczestników do lat 18.

W krajowych pokazach koni pod siodłem (Hunter show) mogą brać udział jeźdźcy zagraniczni, o ile dosiadają konie urodzone w Polsce.

§ 13. Każdy właściciel lub zgłaszający konia konkursowego, winien jest przed pierwszym zapisaniem konia do konkursów publicznych, złożyć (przesłać) do sekretarjatu Polskiego Związku Jeździeckiego odpowiednią deklarację, w której stwierdza podpisem prawdziwość danych, dotyczących karjery i pochodzenia konia. Bez dopełnienia tej formalności żaden koń do zawodów urządzanych przez towarzystwo zrzeszone w Polskim Związku Jeździeckim dopuszczony nie będzie.

§ 14. Sekretarjat wciąga każdego konia w alfabetycznym porządku na listę koni konkursowych z uwzględnieniem następujących rubryk: 1) Nazwa konia, 2) Płeć, 3) Maść, 4) Wiek, przyczem jako pierwszy rok wieku konia liczony jest czas od dnia narodzenia do 31 grudnia tego samego roku, 5) Ojciec, 6) Matka, 7) Hodowca, 8) Miejsce urodzenia (kraj), 9) Właścicel, 10) Nagrody wygrane przez konia w roku poprzednim: a) honorowe, b) pieniężne, oraz rubryki wygranych przez konia po złożeniu deklaracji.

Przy składaniu deklaracji właściciele względnie upoważnione osoby winni przedłożyć uwierzytelniony odpis pochodzenia danego konia, przyczem konie niemające takiego zaświadczenia, uważane być muszą za konie niewiadomego pochodzenia.

Wykaz koni zgłoszonych do Polskiego Związku Jeździeckiego będzie ogłaszany w organie P. Z. J. jako konie uprawnione do udziału w zawodach publicznych.

§ 15. Wszyscy członkowie Polskiego Związku Jeździeckiego obowiązani są, najpóźniej w następnym dniu po ukończeniu każdego sezonu zawodów, przesyłać wyniki do Polskiego Związku Jeździeckiego według następującego wzoru 1) Nazwa i rodzaj poszczególnych prób, 2) warunki techniczne (ilość przeszkód, wysokość, szerokość, dystans, szybkość na minutę, norma czasu), 3) ilość faktycznie startujących koni,

4) nazwy koni nagrodzonych w kolejności klasyfikacji, 5) jeździec, 6) suma względnie rodzaj zdobytej nagrody, nie zgłaszając wstęg honorowych.

§ 16. Właściciel lub jego pełnomocnik, zapisujący konie do zawodów, jest odpowiedzialny za prawdziwość i ścisłość podanych szczegółów dotyczących karjery konia, oraz za prawo udziału konia stosownie do warunków danego konkursu.

§ 17. O ile jeździec dosiada w jednym konkursie dwa lub więcej koni, powinien uwidocznić to na karcie meldunkowej, umieszczając przed nazwą każdego ze swych koni cyfrę I, II, III. Stosownie do numeracji tej będzie określona (za wyjątkiem handicapów A) w programie kolejność startu poszczególnych koni, która w żadnym wypadku zmienioną nie będzie.

W zasadzie w konkursach międzynarodowych każdy jeździec nie powinien dosiadywać ponad trzy konie w jednych i tych samych zawodach.

§ 18. Jeżeli koń brał kiedykolwiek udział w zawodach pod inną nazwą, należy po wypisaniu obecnej nazwy umieszczać w ciągu trzech lat w nawiasach nazwę poprzednią.

Do pierwszego zapisu z nową nazwą konia należy dołączyć pokwitowanie wpłacenia do kasy Polskiego Związku Jeździeckiego 100 zł.

Niewykonanie jednego z warunków wyszczególnionych w niniejszem paragrafie, pociągnie za sobą dyskwalifikację danego konia na przeciąg czasu conajmniej jednego roku.

§ 19. Jeżeli koń brał kiedykolwiek udział w zawodach, należąc do innego właściciela, nowy właściciel lub osoba do tego upoważniona składa wówczas jednocześnie z pierwszym zapisem osobną deklarację, zawiadamiając o zmianie właściciela. Sekretarjat towarzystwa przyjmującego zapisy, przesyła te dekla-

racje do Polskiego Związku Jeździeckiego wraz ze sprawozdaniem z odbytych zawodów.

§ 20. W czasie jednego sezonu zawodów (meetingu) jeden i ten sam koń nie może być dosiadany przez różnych jeźdźców

§ 21. Zapisy i stawki winny wpływać do sekretarjatu ściśle w terminie każdorazowo ustalonym przez poszczególne towarzystwa. Po upływie terminu wyznaczonego dla zamknięcia zapisów, zapisy nie mogą być przyjęte.

Przy zapisach uskutecznianych zapomocą poczty w wypadkach spornych rozstrzyga stempel nadania.

§ 22. Jeźdźcy podający hodowcę konia opłacają 50% ustalonej stawki, o ile koń jest hodowli polskiej.

§ 23. Koń, który był wbrew przepisom zapisany do któregokolwiek z konkursów i zdobył w nim nagrodę, zostaje jej pozbawiony z chwilą wyjaśnienia nieprawidłowości udziału. Jeździec, który tego konia dosiadał, jest obowiązany zwrócić nagrodę o ile w ciągu 48 godzin wpłynie reklamacja lub, jeżeli nieprawidłowość zapisu lub udziału została w tym terminie w jakikolwiek inny sposób udowodniona.

Ubiór jeźdźców i rząd koński.

§ 24. Ubiór dla jeźdźców wojskowych — mundury, ubiór dla jeźdźców cywilnych strój myśliwski, t. j. czarne lub kolorowe redingoty, białe spodnie, czarne buty z wyłogami i sztywna czapka myśliwska lub cylinder.

§ 25. Siodłanie konia dopuszczalne jest tylko siodłem sportowem, kiełznanie dowolne.

§ 26. Dla każdego konia, biorącego udział w zawodach, powinien być wydany numerowany potnik, który pozostaje na cały czas trwania zawodów, bez zmiany.

§ 28. Za wjazd w szranki lub nawet jeżdżenie na koniu w paddoc'ku (miejsce dla odprowadzenia koni koło budki startera) bez potnika lub z potnikiem opatrzonym w numer nienależący do danego konia, odpowiedzialnym jest jeździeć. Za nieprzestrzegania tego prawidła udział w danym konkursie zostaje bezwzględnie unieważniony, a oprócz tego na jeźdźca nałożoną będzie przez Jury lub Zarząd Towarzystwa kara w wysokości 50 zł.

Jury i sędziowie.

§ 28. We wszystkich zawodach międzynarodowych skład Jury musi być również międzynarodowy. Przewodnictwo Jury przypada zawsze tej narodowości, która zawody organizuje.

W skład Jury wchodzą w zawodach międzynarodowych i krajowych: jako „Przewodniczący" uproszony na to stanowisko przez prezesa towarzystwa członek Zarzadu „Polskiego Związku Jeździeckiego" członek danego towarzystwa lub dowódca wielkiej jednostki kawalerji.

Jako „Zastępcy": Wiceprezesowie Towarzystwa, a w zawodach międzynarodowych ponadto najstarszy stopniem oficer drużyn zagranicznych;

Jako „Członkowie": członkowie zarządu „Polskiego Związku Jeździeckiego", członkowie Zarządu danego towarzystwa, prezesowie towarzystw zrzeszonych w „Polskim Związku Jeździeckim", oraz zaproszeni goście, ponadto w zawodach międzynarodowych, szefowie drużyn zagranicznych.

Nie może być członkiem Jury lub sędzią właściciel konia, który bierze udział w zawodach.

W razie chwilowej nieobecności przewodniczącego Jury, zastępuje go jeden z zastępców powołanych przez przewodniczącego Jury. Liczba członków

Jury wynosi conajmniej trzech członków i nie może przekraczać ilości pięciu członków.

§ 29. Dyżur w loży Jury pełnią kolejno jeden przewodniczący i przynajmniej dwóch członków Jury, wyznaczony każdorazowo przez przewodniczącego Jury. Członkowie Jury i sędziowie są osobiście odpowiedzialni za swoje klasyfikacje i zbiorowo odpowiedzialni za swoje decyzje i przyznawanie nagród.

W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Przy rozstrzyganiu spraw spornych podczas trwania konkursów, upoważnieni do głosowania są tylko ci członkowie Jury, którzy byli obecni w loży dyżurnej Jury. Przy sprawach dotyczących jeźdźców zagranicznych, szef danej ekipy, który o ile nie był w loży Jury w czasie danego konkursu, posiada tylko głos doradcy.

Wynik zawodów musi być ogłoszony zaraz po ich ukończeniu.

§ 30. Dla sprawnego wykonania swych czynności Jury rozporządza odpowiednim personelem pomocniczym: sekretarjat, chronometraż, starter i t. p.

§ 31. Wstęp do loży Jury poza członkami Jury jest wzbroniony.

Prawa i obowiązki przewodniczacego Jury.

§ 32. Przewodniczący Jury jest odpowiedzialny za prawidłowe działanie i zorganizowanie sędziowania.

Do czynności sędziowania należy:
1) sygnał do rozpoczęcia konkursu,
2) sygnał kolejnego wjazdu współzawodników,
3) notowanie punktów za każdy poszczególny skok, wyłamania i ominięcia przeszkód, oraz czasu ustalonego zapomocą chronometra.

4) Pozbawienie prawa dalszego uczestnictwa współzawodnika, który:

a) po ostatecznym wydzwonieniu skoczył przeszkodę § 58,

b) użył bata po dzwonku, uderzył konia batem po głowie i t. p. § 60,

c) brutalnie obchodził się z koniem,

d) nie zastosował się do przepisów, których przekroczenie pociąga za sobą wykluczenie w zawodach.

5) Udzielenie zezwolenia na dosiadania konia w szrankach w myśl § 56.

6) Decyzja o zmianie jeźdźca w myśl § 65.

7) Decyzja o zwycięzcach na podstawie sumy otrzymanych punktów.

8) Kierowanie tablicą informacyjną.

9) W wypadkch spornych po zakończeniu danej próby, zarządza przewodniczący Jury głosowanie wśród obecnych w loży dyżurnej Jury, członków Jury, przyczem w razie równości głosów przeważa głos Przewodniczącego Jury.

10) W ważniejszych wypadkach oddaje sprawę do rozstrzygnięcia Zarządowi Towarzystwa, o ile dotyczy ona tylko jeźdźca krajowego lub postępuje jak przy zmianach w programie i przepisach zgodnie z § 49 o ile sprawa dotyczy jeźdźców cudzoziemskich.

Obowiązki sędziów przy przeszkodach.

§ 33. Obowiązkiem sędziów przy przeszkodach jest:

1) Pozostawać przy nich przez cały czas trwania konkursu,

2) Sledzić za naprawieniem ich uszkodzeń,

3) Dbać o stan terenu przed i za przeszkodą,

4) Być przełożonym obsługi danej przeszkody,

5) Oznaczać stopnie za poszczególne skoki i polecać pokazywać takowe w myśl § 74

Premje i Nagrody.

§ 34. Hodowcy koni urodzonych w Polsce, otrzymują, za 3 pierwsze nagrody premje w wysokości 10% od sumy, jaką przedstawia wygrana przez niego nagroda. Sumy te mogą być podjęte w ciągu 2-ch lat od dnia zawodów. O ile przy zapisywaniu konia nie był wymieniony w karcie meldunkowej hodowca, premja nie będzie wypłaconą bez względu na późniejsze przedstawienie świadectwa pochodzenia.

§ 35. Ilość nagród pieniężnych i honorowych w każdym konkursie winna być wyszczególniona w warunkach zawodów, podanych w propozycjach.

Wstęgi honorowe winne być przyznawane zasadniczo w ilości około 20% ogólnej ilości rzeczywiście startujących koni.

§ 36. Po zakończeniu konkursu na dany sygnał współzawodnicy winni osobiście i konno stawić się przed lożą Jury dla otrzymania nagród, w przeciwnym bowiem razie wydanie ich może być wstrzymane.

Wręczenie nagród odbywa się natychmiastach po zakończeniu każdego konkursu, o ile nie wpłynęła żadna reklamacja.

§ 37. Nagrody pieniężne winne być wypłacane dopiero po upływie 48 godzin po każdym konkursie.

§ 38. Nagrody nie podjęte w ciągu trzech miesięcy, przepadają na korzyść towarzystwa organizującego zawody.

§ 39. Nagrody wędrowne winne być zwrócone w roku następnym najpóźniej na 15 dni przed rozpoczęciem odnośnych zawodów konnych.

Warunki zdobycia nagrody wędrownej nie mogą być zmienione, aż do czasu jej ostatecznego rozegrania.

Jeżeli jednak po upływie pięciu lat nagroda nie zostanie jeszcze wygraną, warunki jej zdobycia mogą być zmodyfikowane pod warunkiem ogłoszenia zawczasu w propozycjach nowych warunków.

Dyskwalifikacje i kary.

§ 40. Każdy współzawodnik, który czyni fałszywe lub niedokładne oświadczenia lub świadomie nie stosuje się do niniejszych przepisów, będzie zdyskwalifikowany i wykluczony od udziału w zawodach wszystkich towarzystw zrzeszonych w „Polskim Związku Jeździeckim”.

Również będzie zdyskwalifikowany całkowicie lub czasowo współzawodnik, który zachował się nieodpowiednio w stosunku do członków Zarządu Polskiego Związku Jeździeckiego, członków zarządu towarzystwa organizującego, Jury lub zatrudnionego personelu, oraz nie wykonał ich zarządzeń.

Dyskwalifikację czasową lub ostateczną jeźdźca lub konia, wypowiedzieć może jedynie i wyłącznie zarząd „Polskiego Związku Jeździeckiego”. Przed wypowiedzeniem dyskwalifikacji winny musi być zawsze zaproszony na posiedzenie zarządu Polskiego Związku Jeździeckiego, by mógł wytłumaczyć i udzielić wyjaśnień.

W czasie zawodów wykluczenie od dalszego udziału w tych zawodach decyduje Zarząd towarzystwa organizującego zawody, na mocy własnej uchwały.

§ 41. Karom pieniężnym w wysokości 50 złotych podlega:

a) niesłuszna reklamacja (utrata kaucji)

b) spóźniony wyjazd w szranki,

c) wycofanie się z konkursu bez zgody przewodniczącego Jury.

d) niewłaściwy numer potnika.

Reklamacje.

§ 42. W czasie trwania zawodów żadne dyskusje lub narady nie mogą mieć miejsca. Reklamacje mogą być składane do sekretarjatu jedynie przez szefów ekip, współzawodników oraz właścicieli koni i to na piśmie w zapieczętowanej kopercie z dołączeniem 50 złotych. Bez dopełnienia tych formalności żadne protesty nie mogą być rozpatrywane.

§ 43. Protesty przeciwko kwalifikacji jeźdźca i konia, muszą być zgłoszone najpóżniej na pół godziny przed rozpoczęciem konkursu. Udowodnienie słuszności protestu należy do tego, który ten protest wnosi.

§ 44 Protesty przeciwko prawidłowości wyniku konkursu, muszą być zgłoszone najpóżniej w pół godziny po ogłoszeniu wyniku. Udowodnienie nieprawidłowości należy do wnoszącego protest.

Po upływie terminów podanych w § 43 i § 44 żadne protesty nie mogą już być rozpatrywane.

§ 45 Protesty rozpatrywane będą na miejscu przez Jury w sprawach wyniku konkursu, a we wszystkich innych sprawach przez Zarząd towarzystwa, przyczem obecność prezesa, wiceprezesa lub przewodniczącego Komisij Technicznej jest obowiązkowa.

§ 46. O ile reklamacja będzie uznaną za słuszną, to kwota 50 złotych będzie zwrócona, w przeciwnym razie przepada na korzyść towarzystwa urządzającego zawody.

§ 47. Od wyroków Jury lub Zarządu towarzystwa może nastąpić odwołanie jedynie do „Polskiego Związku Jeździeckiego“. Broniąc interesów polskich jeźdźców na torach zagranicznych, Polski Związek Jeździecki może, o ile wpłynie do jego sekretarjatu odnośny protest, wnieść w ciągu 15 dni od dnia zawodów protest do Międzynarodowego Związku Jeź-

dzieckiego, o ile zawody odbyły się na obszarze Europy, a w przeciągu 30 dni o ile zawody odbyły się poza Europą.

Zebranie techniczne.

§ 48. Przed otwarciem zawodów międzynarodowych **musi** być zwołane zebranie Jury lub jego przedstawicieli, w którem obowiązuje udział współzawodników w celu udzielenia na żądanie wyjaśnień lub ogłoszenia ewentualnych zmian w propozycjach.

Przed otwarciem zawodów krajowych **może** być zwołane zebranie, jak wyżej, o ile w propozycjach zostały dokonane zmiany, ogłoszenia których na piśmie Zarząd organizującego Towarzystwa, uzna za niewystarczające.

§ 49. Po tem zebraniu zasadniczo nie mogą mieć miejsca żadne zmiany w programie i przepisach. O ile zaś zajdzie tego konieczność, zmiany te w zawodach międzynarodowych mogą być uchwalone tylko absolutną większością głosów specjalnej Komisji w składzie następującym: jeden głos od każdego narodu, cztery głosy Zarządu towarzystwa.

W wypadku równości głosów, ma decydujący głos prezes towarzystwa, względnie jego zastępca.

§ 50. Wszelkie zmiany muszą być ogłoszone na tablicy przy starcie przed zawodami, do których się odnoszą.

W żadnym wypadku jakiekolwiek zmiany nie mogą mieć miejsca po rozpoczęciu danego konkursu.

PRZEPISY DLA ZAWODÓW W SKOKACH PRZEZ PRZESZKODY.

Tor konkursowy.

§ 51. Próbowanie i pokazywanie koniom przeszkód na torze konkursowym od 30 dni przed zawodami jest wzbronione.

§ 52. Przekroczenie zakazu podkreślonego w § 51, jak również niestosowanie się do rozporządzeń inspektora toru, pociąga za sobą dyskwalifikację jeźdźca i konia na cały dalszy przeciąg czasu trwania zawodów w danym sezonie.

§ 53. Dla użytku współzawodników znajdować się powinien w bezpośredniej bliskości od toru, plac do rozprężania oraz, w razie możności, ujeżdżalnia kryta.

§ 54. Bezpośrednio przed konkursami na placu rozprężania winien być obecny w dnie konkursów sędzia dyżurny, do którego wskazówek należy się bezwzględnie stosować.

§ 55. Na paddoc'ku koło startera powinny być zawsze gotowe do konkursu trzy konie według kolejnych numerów programu.

§ 56 Na pierwszy sygnał jeździec wjeżdża w szranki i niezwłocznie rozpoczyna przebieg — po drugim kończy takowy. Wjazd w szranki przed sygnałem i dosiadanie konia na torze jest wzbronione pod karą dyskwalifikacji. Pozwolenie na dosiadanie konia w szrankach, może w wyjątkowych tylko wypadkach udzielić przewodniczący jury. Nie dotyczy to konkursu ujeżdżenia konia.

§ 57. Koń, który od chwili sygnału w ciągu jednej minuty nie wjedzie w szranki, zostaje pozbawiony prawa udziału w konkursie.

§ 58. Każdy jeździec, który został wydzwoniony z powodu nieposłuszeństwa konia, może przed opuszczeniem toru, jeszcze dwukrotnie spróbować zmusić konia do skoku przez jakąkolwiek przeszkodę tego przebiegu, poczem po raz drugi zostaje wydzwoniony nie mając prawa dokończyć przebiegu. Na odgłos drugiego sygnału lub po ukończeniu normalnego przebiegu, współzawodnik winien natychmiast opuścić szranki w chodzie nie niższym od kłusa. Jeździec, który po ukończeniu przebiegu, względnie po drugim sygnale

przeskoczy przeszkodę, będzie karany grzywną w wysokości 50 zł. i może być przez Jury wyłączony ze współzawodnictwa na cały czas trwania zawodów.

§ 59. Udzielanie grzecznościowych pomocy przez osoby drugie jest niedozwolone. Jako pomoc grzecznościowa uważana jest każda interwencja osób postronnych, dokonana w celu ułatwienia zadania jeźdźca lub pomoc udzielona koniowi. Tak np. nie wolno kazać się poprzedzać lub poganiać przez wozy lub samochody i t. d., nie wolno ustawiać w pewnych miejscach w terenie osoby, które w czasie przebiegu podają wskazówki lub wiadomości techniczne, nie wolno ustawiać przy przeszkodach osób, które za pomocą bicza lub okrzyków w chwili skoku podpędzają konia.

Natomiast, w czasie raidów, dozwolona jest pomoc przy pojeniu, obrokowaniu i pielęgnacji tak samo, jak w razie upadku jeźdźca dozwolona jest pomoc przy ujęciu konia i dosiadaniu, lecz bieg musi być rozpoczęty w dalszym ciągu z punktu, w którym został przerwany. Dotyczy to również i zawodów konnych, o ile osoba udzielająca pomocy z racji swoich funkcji, była obecna na torze i koń nie wyszedł poza szranki.

§ 60. Jeździec, który po danym przez przewodniczącego Jury sygnale na znak zakończenia parcoursu, użyje bata, zostaje pozbawiony prawa uczestniczenia w zawodach do końca sezonu.

§ 61. Każdy koń biorący udział w zawodach, zostaje oznaczony numerem, który zachowuje w czasie całego trwania tych zawodów.

§ 62. Numeracja koni zostaje w każdym dniu zawodów przesunięta o 10 do 25 numerów w górę, aby wyrównać warunki i umożliwić każdemu z zawodników obliczenie w przybliżeniu godziny startu.

§ 63. Kolejność jeźdźców musi być podana każdorazowo w programach dziennych i wywieszona na

tablicy ogłoszeń. Konie biorące udział pod jednym jeźdźcem, muszą być rozdzielone w programie najmniej pięciu końmi, z wyjątkiem coni handicapowanych handicapem A, do których ten porządek nie będzie stosowany. W razie niemożności rozdzielenia koni tego samego jeźdźca przepisową ilością conajmniej pięciu koni, musi być wprowadzony ekwiwalent czasu odpowiadający czasowi przyznanemu na odnośny przebieg.

Niezastosowanie się do § 17 wyklucza zastosowanie § 63.

§ 64. Zmiana kolejności udziału koni w konkursie jest absolutnie wzbroniona. Konie powinny startować ściśle według porządku w programie.

§ 65 Zmiana jeźdźca w czasie trwania danego konkursu jest dozwolona po uprzedniem uzyskaniu pozwolenia przewodniczącego Jury.

W tym wypadku nie może być zastosowany § 63.

§ 66. W żadnym wypadku nie może być zamieniony jeździec, który rozpoczął już dany konkurs.

§ 67. Wycofanie koni może nastąpić tylko po wpłaceniu podwójnej stawki przed rozpoczęciem danego konkursu. Zaniechanie wycofania konia przy powstrzymaniu się od udziału w zawodach, pociąga karę 50 złotych, o ile przyczyną powstrzymania się nie był nieszczęśliwy wypadek z jeźdźcem lub koniem, uznany przez Jury za dostatecznie poważny.

§ 68. W zawodach międzynarodowych powinna się odbyć prezentacja współzawodników. Ustawienie zespołów: w porządku alfabetycznym alfabetu polskiego, za wyjątkiem zawodników polskich, którzy stają na ostatniem miejscu.

Prezentację uskutecznia wyznaczony przez prezesa towarzystwa członek Zarządu, zasadniczo prezes lub wiceprezes, wreszcie przewodniczący Komisji technicznej.

Przeszkody.

§ 69. Jazda przez przeszkody odbywa się według zgóry ustalonej i ogłoszonej trasy, zasadniczo w galopie. Dobrowolne przejście w kłus lub stęp powoduje wykluczenie. Przepis ten nie dotyczy krajowych zawodów.

Przejście w kłus lub stęp, które nastąpiło wypadkowo, karane jest automatycznie przez czas. Program każdych zawodów ustala szybkość, wskazuje czas dozwolony dla uskutecznienia przebiegu i kolejność w której należy pokonywać przeszkody.

§ 70. Klasyfikację jeźdźców uskutecznia się na podstawie popełnionych na przeszkodach błędów i na podstawie czasu zużytego dla dokonania przebiegu, przyczem błędy na przeszkodach zależnie od charakteru zawodów liczy się w punktach lub sekundach.

§ 71. Przeszkody powinny sprawiać wrażenie przeszkód stałych i naturalnych, przypominać o ile możności przeszkody spotykane w terenie. Front przeszkód musi być zawsze obramowany chorągiewkami przy samych przeszkodach.

72. Kolejność rozstawienia przeszkód i trasa przebiegu oraz ewentualnych rozgrywek podane być muszą w formie szkicu do wiadomości współzawodników conajmniej na dwie godziny przed każdym konkursem, oraz winne być wywieszone na tablicy ogłoszeń.

Sędziom przy przeszkodach nie wolno uprzedzać o zmyleniu przebiegu.

§ 73. Dla oceny błędów miarodajne są następujace dane:

a) przeszkoda uważana jest za strąconą, o ile na skutek błędu popełnionego przez konia lub jeźdźca, jej pierwotna wysokość została zmieniona. Stuknięcia, przesunięcia, dotknięcia, nie wchodzą w rachubę.

b) jeżeli przy pokonywaniu przeszkody wymagającej tylko jednego skoku, koń popełnił kilka błędów przez strącenie paru jej części, liczy mu się tylko jeden błąd.

c) Wpadnięcie nogą do rowu bez wody nie jest liczone jako błąd.

d) Przy skokach przez rowy z barjerą sumuje się błędy za wpadnięcie do wody z błędami za strącenie barjery.

e) Przy przeszkodach kombinowanych t.j. wymagających więcej niż jednego skoku, błędy liczy się za każdy skok oddzielnie.

f) Przy przeszkodach złożonych z kilku części, będących jednak w jednej płaszczyźnie pionowej, liczy się jako błąd jedynie strącenie górnej części.

g) Przeszkody powinny być pokonywane między wskaźnikami, w razie obalenia jednego ze wskaźników liczy się to za wyłamanie i przeszkodę należy skoczyć na nowo.

Przypadkowe obalenie wskaźnika przez spadającą część przeszkody nie wchodzi w rachubę.

h) Skok po wyłamaniu lub zatrzymaniu musi być wykonany bez powtarzania skoku poprzedniego i bez cofnięcia się lub wzięcia rozpędu za linją poprzedniej przeszkody.

i) Jako nieposłuszeństwo liczy się:

— odmowa

— wyłamanie

— wolta w jakimkolwiek miejscu przebiegu

— zatrzymanie się połączone ze strąceniem przeszkody

j) Przy zatrzymaniu się przed przeszkodą połączonem ze strąceniem przeszkody przy natychmiastowym skoku z miejsca, liczy się

jako nieposłuszeństwo z dodaniem punktów karnych za strącenie przeszkody.

k) Przy zatrzymaniu się przed przeszkodą połączonem ze strąceniem przeszkody i następnem cofnięciem się dla nabrania rozpędu, liczy się jedno nieposłuszeństwo, a przeszkoda musi być ponownie ustawiona i skoczona, przyczem czas potrzebny dla jej ustawienia, ustala się przy pomocy oddzielnego stoperu i odlicza się od ogólnego czasu całego przebiegu. Tak samo postępuje się o ile przeszkoda została strącona na skutek wyłamania.

l) Upadek konia zostaje stwierdzony z chwilą w której łopatka i biodro po tej samej stronie konia, dotknie ziemi lub ziemnej przeszkody. Punkty karne za upadek dolicza się do punktów karnych za strącenie przeszkody.

§ 74. W zawodach w których popełnione błędy liczone są według punktów karnych, błędy te liczone będą według następującej skali:

za każdą sekundę ponad normę czasu . .	$^1/_4$
strącenie przeszkody lub wpadnięcie do wody	4
pierwsze nieposłuszeństwo	3
drugie nieposłuszeństwo **na całości przebiegu**	6
trzecie nieposłuszeństwo **na całości przebiegu**	wyklucza
upadek jeźdźca z koniem	6
upadek samego jeźdźca	10
skok przez przeszkodę w niedozwolonej kolejności	wyklucza
przejście przez zwaloną przeszkodę nie dając czasu obsłudze dla ponownego ustawienia przeszkody	wyklucza
wyjście konia poza szranki	wyklucza
nieposłuszeństwo trwające ponad 1 min.	wyklucza

§ 75. Klasyfikację końcową uskutecznia się przez zsumowanie wszystkich punktów karnych.

W razie jednakowej ilości punktów karnych na przeszkodach bez punktów karnych za przekroczony czas, ten z jeźdźców klasyfikowany jest jako lepszy, który zużył mniejszy czas dla uskutecznienia przebiegu.

W razie jednakowej ilości punktów karnych, otrzymanych na podstawie zesumowania punktów karnych za błędy na przeszkodach i punktów karnych za przekroczony czas, ten z jeźdźców klasyfikowany jest jako lepszy, który posiadał mniejszą ilość punktów karnych na przeszkodach.

§ 76. W zawodach, w których popełnione błędy liczone są według czasu, błędy te liczone będą według następującej skali:

strącenie przeszkody lub wpadnięcie do rowu . . . 20 sekund
trzykrotne nieposłuszeństwo przez tą samą przeszkodę wyklucza
skok przez nieustawioną przeszkodę . . . . wyklucza
wejście konia poza szranki . . . . wyklucza

Wszystkie inne błędy, jak pierwsze i drugie nieposłuszeństwo, wolty, upadki i tak dalej, karane są automatycznie przez czas.

§ 77. W zawodach międzynarodowych obowiązuje minimalna waga 70 kg. za wyjątkiem konkursów o „Nagrodę Polski“ lub „Puhar Narodów” w których obowiązuje waga 75 kg.

W międzynarodowych próbach w skokach przez przeszkody pań jeżdżących po męsku, obowiązuje waga 70 kg., dla pań zaś jeżdżących po damsku — waga pozostaje dowolna.

Niezwłocznie po zakończeniu każdego przebiegu, współzawodnicy obowiązani są podjechać do sędziego przy wadze i osobiście rozsiodłać konia. W wypadku braku wagi może być przyjęta pod uwagę waga uzdy.

Osobie trzeciej wolno przytem jedynie trzymać konia za uzdę. Niezastosowanie się do niniejszego paragrafu pociąga za sobą dyskwalifikację w danej próbie.

§ 78 Rozgrywka polega zasadniczo na powtórzeniu całego parcoursu, względnie jego części, lecz nie mniej jak połowy przeszkód, przyczem przeszkody mogą być cokolwiek podwyższone i rozszerzone, a szybkość zwiększona.

Warunki rozgrywki muszą być ogłoszone przed rozpoczęciem zawodów.

Czas

§ 79. Norma czasu rachuje się od chwili przebycia przez konia pod jeźdźcem wytyczonej mety do chwili przebycia wytyczonego celownika bez przerwy, nawet w razie upadków, pomylenia toru, wypadku z rzędem i t. d.. Czas rachuje się z dokładnością do $^1/_5$ sekundy od chwili, w której pierś konia jest na wysokości mety do chwili w której pierś konia jest na wysokości celownika.

§ 80. Stopper zostaje zatrzymany tylko wtedy, jeśli zajdzie wypadek w zupełności od jeźdźca niezależ ny, a nakazujący niezwłoczne przerwanie przebiegu konkursu. Nowe kontynuowanie przebiegu musi się rozpocząć od miejsca w którem został przerwany. Normy czasu każdego konkursu i rozgrywek muszą być ogłoszone na tablicy ogłoszeń.

Normy czasu konkursów i rozgrywek

Konkurs	Rozgrywka
300 mtr./min.	325 mtr./min.
325 „ „	350 „ „
350 „ „	375 „ „
375 „ „	400 „ „
425 „ „	440 „ „
440 „ „	455 „ „

W konkursach typu „potęgi skoku” zmniejszanie normy czasu nie stosuje się.

Powyższa tabela jest wzorem, lecz zależnie od warunków, propozycje mogą ustalać dla rozgrywek ostrzejsze normy czasu od stosunku wykazanego w tabeli. Jednak innych liczb, niż zawarte w tabeli, stosować nie wolno.

§ 81. Dla ustalenia czasu, który należy odliczyć od ogólnego czasu, albo czasu który powoduje kary, należy przewidzieć dodatkowy stopper przy Jury. Stopper ten działa na rozkaz i na odpowiedzialność prezesa, który puszcza go w ruch ilekroć należy:

a) ustalić czas trwania nieposłuszeństwa konia,
b) ustalić czas potrzebny dla ponownego ustawienia przeszkody.

Handicapy

§ 82. We wszystkich zawodach oznaczonych jako handicapy, stosować się powinien jeden z następujących rodzajów handicapów:

a) zwiększenie wysokości i szerokości przeszkód,
b) zwiększenie ilości przeszkód,
c) zmniejszenie czasu.

§ 83. Handicapy dla publicznych zawodów ustalają poszczególne propozycje każdego towarzystwa, określając rodzaj handicapu i jego stopień według sum wygranych w dowolnych okresach czasu.

§ 84. Handicapy nie mają zastosowania w rozgrywkach.

§ 85. Konie handicapowane handicapem A, zostają zgrupowane według stopnia handicapu i współzawodniczyć będą w końcu każdego konkursu względnie na jego początku.

§ 86. Handicap A.

Za wygranie:

Nr. 1 —	podnosi się	1	przeszkodę	o	10 cm.
	rozszerza się	1	„		10 „

Nr. 2 —	podnosi się	2	przeszkody(ę) o	10	cm.
	rozszerza się	1	„	20	„
Nr. 3 —	podnosi się	3	„	10	„
	rozszerza się	1	„	30	„
Nr. 4 —	podnosi się	4	„	10	„
	rozszerza się	1	„	40	„
Nr. 5 —	podnosi się	5	„	10	„
	rozszerza się	1	„	50	„
Nr. 6 —	podnosi się	1	„	20	„
	„ „	4	„	10	„
	rozszerza się	1	„	60	„
Nr. 7 —	podnosi się	2	„	20	„
	„ „	3	„	10	„
	rozszerza się	1	„	70	„
Nr. 8 —	podnosi się	3	„	20	„
	„ „	2	„	10	„
	rozszerza się	1	„	80	„
Nr. 9 —	podnosi się	4	„	20	„
	„ „	1	„	10	„
	rozszerza się	1	„	90	„
Nr. 10 —	podnosi się	5	„	20	„
	rozszerza się	1	„	100	„

§ 87. Handicap B.

Za wygranie:

Nr. 1 —	skacze się więcej o przeszkody	1
Nr. 2 —	„ „ „ „	2
Nr. 3 —	„ „ „ „	3
Nr. 4 —	„ „ „ „	4
Nr. 5 —	„ „ „ „	5
Nr. 6 —	„ „ „ „	6
Nr. 7 —	„ „ „ „	7
Nr. 8 —	„ „ „ „	8
Nr. 9 —	„ „ „ „	9
Nr. 10 i wyżej	„ „ „	10

Norma czasu będzie obliczona w szybkości jak dla koni niehandicapowanych za czas od chwili przebycia mety, do chwili przebycia celownika, którą ma być oznaczony za ostatnią przeszkodą, którą ma skoczyć koń handicapowany.

§ 88. Handicap C.

Zmniejsza się normę czasu według niżej podanej skali:

Za wygranie:

Nr. 1 — o $^{1}/_{30}$ normy wyznacz. dla koni niehandicap.
Nr. 2 — o $^{2}/_{30}$ " " " " "
Nr. 3 — o $^{3}/_{30}$ " " " " "
Nr. 4 i wyżej o $^{4}/_{30}$ " " " " "

Przy obliczaniu handicapu, ułamki sekund będą zaokrąglone na korzyść handicapowanego konia.

§ 89. Każde towarzystwo, organizujące konkursy ma prawo samo okreslać wysokość wygranej sumy pieniężnej, powodującej zasegregowanie koni do poszczególnych stopni handicapu.

PUHAR NARODÓW.

§ 90. Prawo organizowania zawodów o Puhar Narodów przez poszczególne towarzystwa, uzależnione jest od specjalnego zezwolenia zarządu Polskiego Związku Jeździeckiego.

§ 91. W tych zawodach współzawodniczą drużyny. Każda drużyna składa się z czterech jeźdźców, z których każdy dosiada tylko jednego konia, na którym musi uskutecznić w ciągu jednego dnia dwa nawroty i ewentualną rozgrywkę.

§ 92. W wypadkach, w których którakolwiek ze współzawodniczących narodowości nie mogłaby stawić ponad 3 jeźdźców, może ona wprowadzić i czwartego konia, dosiadanego przez jegnego z tych trzech jeźdźców, wybranego przez losowanie.

§ 93. Przebieg składa się conajmniej z 12 przeszkód wymagających 16 do 20 skoków. Najmniejsza wysokość przeszkód 1 m. 25 cm. ale dwie przeszkody muszą posiadać wysokość 1 m. 50 cm. Szerokość przeszkód nie może przekraczać 4 m. wody w rowie.

Długość przebiegu nie może przekraczać 800 m.

Szybkość w obu przebiegach wynosi 400 m. na min.

Obowiązująca waga 75 kg.

§ 94. Klasyfikacja indywidualna koni, odbywa się na podstawie zesumowania wszystkich punktów karnych w obu nawrotach. Klasyfikacja, drużyn odbywa się na podstawie zesumowania punktów karnych trzech najlepszych koni w każdej drużynie.

§ 95. W razie równości punktów obowiązuje rozgrywka na 6 przeszkodach od 1 m. 30 cm. do 1 m. 50 cm. i rozszerzonym rowie. W rozgrywce niema punktów karnych za przekroczenie czasu. W razie ponownej równości punktów rozstrzyga lepszy czas.

§ 96. Jeżeli dla jakichkolwiek powodów, jedna z drużyn zostanie w czasie trwania zawodów zdekompletowaną, nie zostaje ona wykluczona od dalszego współzawodnictwa i może konkurować dalej.

Dla każdego konia, który odpada, dolicza się wtedy do ogólnej ilości popełnionych przez niego błędów jeszcze 20 punktów karnych plus ilość punktów karnych tego konia, który ze wszystkich współzawodniczących koni osiągnął najgorsze wyniki.

NAGRODA POLSKI.

§ 97. Do konkursu tego wchodzą automatycznie wszystkie konię, które w bieżącym sezonie danego Towarzystwa, przynajmniej w 5-ciu, zawczasu w propozycjach wyznaczonych konkursach, zajęły jedno z miejsc od 1-go do 5-go włącznie, przyczem w konkursach, w których jeździec dosiada 2 konie, lecz wynik dają zsumowane parcoursy obydwóch koni, lub też w konkursie o „Puhar Narodów”, dla klasyfikacji do udziału w konkursie o „Nagrodę Polski“ będzie przyjmowane i indywidualnie zajęte przez każdego konia miejsce.

W wypadkach podziału nagród (exaequo), zalicza się koniowi najwyższa nagroda, wchodząca w rachubę dzielonych.

§ 98. Zasadniczą nagrodę stanowi puhar wędrowny, który przechodzi na własność narodowości wygrywającej go 3 razy, lecz nieobowiązkowo z rzędu.

„Nagroda Polski” może być rozegraną tylko raz jeden w ciągu roku kalendarzowego na torze jednego z towarzystw polskich, podczas zawodów międzynarodowych, lecz za każdorazowem zezwoleniem Zarządu P.Z.J.

Prawo ubiegania się o puhar ma tylko ta narodowość, która ma zapisane do tego konkursu conajmniej dwa konie.

W wypadku gdyby do współzawodnictwa stanęło mniej niż 2 narodowości, „Nagroda Polski” zostaje

nierozegraną, jako konkurencja zespołowa i może być rozgrywaną jedynie o nagrody indywidualne, o ile takowe są wyznaczone. W ostatnim wypadku t. zn. uposażenia tego konkursu w nagrody indywidualne, może stanąć do współzawodnictwa przedstawiciel tej narodowości, która nie może zapisać więcej niż jednego konia, jednak ubiegać się ona może tylko o nagrodę indywidualną.

Po każdem zdobyciu puharu zwycięska narodowość otrzymuje go na przeciąg jednego roku, a po ostatecznem zdobyciu zatrzymuje na własność.

Po każdem zwycięstwie zostaje wyryta na puharze nazwa zwycięskiej narodowości, oraz data zwycięstwa.

§ 99. O zdobyciu puharu decydują następujące warunki: punkty karne, otrzymane za błędy na przeszkodach i za przekroczenie czasu przez poszczególne konie jednej narodowości sumują się; osięgnięta suma dzieli się przez ilość zapisanych do tego konkursu koni reprezentujących daną narodowość, a uzyskany w ten sposób współczynnik decyduje o otrzymaniu niniejszej nagrody.

W wypadku jednakowego współczynnika u dwóch lub więcej narodowości, dla określenia zwycięstwa zastosowany będzie następujący sposób: w każdej z tych reprezentacji będzie przyjęty współczynnik takiej ilości koni z najlepszemi wynikami, ile koni ma zapisanych do tego konkursu najmniej licznie z nich obsadzona reprezentacja.

Gdyby i w tym wypadku współczynniki okazały się jednakowe, obowiązuje rozgrywka na koniach, wyniki których były przyjęte ostatnio w rachubę.

O wyniku rozgrywki decyduje suma punktów, otrzymanych przez wszystkie konie całej reprezentacji, stającej do rozgrywki.

Koń, który z jakichkolwiek przyczyn nie ukończył rozpoczętego parcoursu, otrzymuje tyle karnych punktów

ile otrzymał koń z liczby wszystkich współzawodniczących, mający największą ilość punktów karnych z dodaniem jeszcze trzech punktów.

Koń, który z jakichkowiek przyczyn nie stanął do tego konkursu otrzymuje tyle karnych punktów, jak w wypadku niezakończenia parcoursu, lecz z dodaniem jeszcze 6-ciu punktów.

Waga dowolna.

§ 100. Warunki techniczne.

18 — 20 przeszkód, wysokość około 1,40 mtr.
szerokość „ 5,00 „
Szybkość 440 mtr./min. Bez stawki

PRZEPISY DLA ZAWODÓW UJEŻDŻENIA KONIA.

Program tych zawodów ustalają poszczególne komitety organizujące zawody, przyczem obowiązują następujące ogólne przepisy:

Nakazany program zawodów musi być w całości wykonany z pamięci przez każdego jeźdźca, a wszystkie ruchy, zawarte w tym programie muszą następować po sobie we wskazanej kolejności.

Każdy konkurs musi składać się z 3-ch części:

I. Próba na czworoboku,

II. Próba w skokach przez przeszkody, sprawdzająca całkowite opanowanie konia w różnych sytuacjach i wszystkich chodach.

III. Próba w skokach przez przeszkody, szybkość 400/440 m. na minutę.

Wszystkie ruchy, które powinny być wykonane w określonych punktach, powinny być uskutecznione w chwili, kiedy koń znajdzie się na wysokości tego punktu.

Komisja sędziowska ocenia każdego jeździeca pojedyńczo, natychmiast po ukończeniu każdego ruchu. Pracę jeźdźców na czworoboku ocenia się według następującej ilości punktów karnych:

ruch dobrze wykonany 0
ruch źle wykonany 1
ruch niewykonany 3

Każdy ruch opuszczony lub niewykonany w nakazanej kolejności określa się 3.

Całkowite zmylenia przez jeźdźca początku wykonania — dyskwalifikuje.

Klasyfikacje uskutecznia się na podstawie sumy punktów.

Szczegółowy program każdych zawodów określa czas, dozwolony dla każdego zawodnika dla wykonania nakazanej próby, jak na czworoboku tak i w skokach przez przeszkody.

W zawodach, w których klasyfikacja odbywa się zespołami w razie równej ilości ogólnej sumy punktów, osiągniętych przez dwa lub więcej zespołów, zwycięskim zostaje zespół najbardziej jednolity, t j. ten, w którym indywidualna klasyfikacja jeźdźców wykazuje najmniejsze różnice.

Ujeżdżalnia powinna mieć zasadniczo 60 mtr, długości i 20 mtr. szerokości.

Linja środkowa i linje pomocnicze w całej swej długości, oraz punkt środkowy winny być oznaczone w sposób widoczny.

Punkty kontrolne, o ile są przewidziane, powinny być umieszczone zgodnie ze wskaźnikami i według figur podanych w programie.

Pod żadnym warunkiem nie wolno korzystać z placu konkursowego przed zawodami. Dla zawodów ujeżdżenia konia waga jest dowolna.

Obowiązuje siodło sportowe, wędzidło, munsztuk z łańcuchem.

Wzbronione są wytoki i tym podobne, bandaże lub flanele. W próbach w skokach przez przeszkody wolno jest, stosować uzdę wędzidłową. Wytoki i t p. środki pomocnicze jak również wędzidła kombinowane są wzbronione

Wytyczne sędziowania pracy na czworoboku.

a) Koń wykonuje ruch, lecz walczy z jeźdźcem głową lub broni się przed łydką nogami, lub

nie idzie po prostej linji — ruch źle wykonany.

b) Koń idzie stępem, lecz miejscami przechodzi w kłus lub galop (drepcze) chociażby raz na danym odcinku — ruch źle wykonany.

c) Koń zamiast iść stępem, drepcze przez cały czas — ruch niewykonany.

d) Jeżeli w punktach zmiany szybkości w kłusie lub w galopie różnica nie jest wyraźnie zaznaczona — ruch źle wykonany.

e) Jeżeli koń przy wolcie lub półwolcie zmniejsza lub zwiększa zakręt „lub też nie trafia do punktu z którego woltę rozpoczął" — ruch źle wykonany.

f) Jeżeli koń zagalopuje z fałszywej nogi lub zmienia nogę w galopie — ruch niewykonany. O ile ruch został natychmiast poprawiony — źle wykonany.
Zagalopowanie z odstawieniem zadu w bok — ruch źle wykonany.

g) Jeżeli koń podczas wolty w galopie przejdzie w kłusa — ruch źle wykonany.

h) Zatrzymanie się w miejscu nieprzewidzianem — ruch niewykonany.

i) Jeżeli przy zatrzymaniu, tabliczka z literą wskazująca dany punkt, nie będzie się mieściła w granicach tułowia konia — ruch źle wykonany.

j) Jeżeli koń zrobi przy cofaniu mniej lub więcej niż wymaganą ilośc kroków — ruch źle wykonany. Cofanie się nie w linji prostej — ruch źle wykonany.

k) Krzyżowanie w galopie — ruch niewykonany.

l) Ilość punktów karnych za poszczególny ruch nie może być większa niż 3 (licząc według punktacji przepisu pracy w stępie, kłusie i galopie).

m) Nierównomierne przesunięcie zadu i przodu konia przy zwrotach zwykłych — ruch źle wykonany. Wykonanie zwrotu na przodzie lub na zadzie, zamiast zwrotu zwykłego — ruch niewykonany.

PRZEPISY DLA HUNTER SHOW
(Pokaz konia myśliwskiego pod siodłem)

Bez ograniczeń, związanych z udziałem koni w konkursach międzynarodowych. Konie należące do cudzoziemców i pod jeźdźcem cudzoziemcem, mogą być zapisane tylko pod warunkiem udowodnionego pochodzenia polskiego.

Oceniane będą:

1. Wygląd zewnętrzny konia.
2. Stęp.
3. Kłus.
4. Galop.
5. Stan zdrowotny.
6. Toaleta konia i kucie.
7. Rząd.
8. Ubiór jeźdźca.
9. Skoki (Trzy skoki pod względem stylu: przez żywopłot wysokości 1,10, mtr. i rów szerokości około 2,50 mtr.).

Sędziowie mają prawo dosiadać koni biorących udział.

REKORDY SKOKÓW NA WYSOKOŚĆ I NA SZEROKOŚĆ

W a r u n k i:

Każdy z zawodników ma prawo do trzech prób dla pokonania każdej wysokości, względnie szerokości. Odmowa skoku liczy się jako jedna próba

Koń może skoczyć następną wysokość, względnie szerokość, tylko po pokonaniu poprzedniej.

W razie równości obowiązuje rozgrywka.

Spósób obliczania.

Przeszkoda przewrócona tylnemi nogami	1 błąd
Wpadnięcie do rowu tylnemi nogami . .	1 błąd
Przeszkoda przewrócona przedniemi nogami	2 błędy
Wpadnięcie do rowu przedniemi nogami .	2 błędy
Każda odmowa skoku	2 błędy

Wyłamania nie wchodzą w rachubę.

Zwycięzca jest ten, który pokona największą wysokość, lub przebędzie największą szerokość bez błędu, bez względu na ilość błędów popełnionych na poprzednich przeszkodach.

Jeżeli kilka koni skoczy tę samą maksymalną wysokość, lub szerokość, nagrody mogą być podzielone dopiero po przepisowej rozgrywce na przeszkodach wyższych od poprzednich.

Jeżeli rozgrywka ta, nie da rezultatów i jeżeli żaden z koni nie pokona tej nowej wysokości, względnie szerokości, ustalenie kolejności uskutecznia się na podstawie ogółu błędów, popełnionych na ostatniej przeszkodzie.

Jeżeli w tym wypadku nie da się koni rozgraniczyć, wtedy liczy się błędy, popełnione na poprzednich przeszkodach.

Przykład ustalenia ostatecznej kolejności skoków na wysokości, uskutecznionych na czterech przeszkodach:

	A	B	C	D
Punkty lub próby:	Zawodnicy:			
Przeszkoda 1 m. 80 cm.	0	1	2	0
		1	1	
		0	0	
Przeszkoda 1 m. 90 cm.	2	2	2	0
	1	2	2	
	0	0	0	
Przeszkoda 2 m. — cm.	2	1	2	2
	1	1	2	1
	0	0	0	0
Przeszkoda 2 m. 10 cm.	1	1	1	2
	2	2	1	1
	1	2	1	2
	IV	II	I	III
	Klasyfikacja:			

C został pierwszym, ponieważ przy rozgrywce na 2 m. 10 cm. posiada tylko 3 punkty, podczas, gdy A B i D mają ich po 5.

B został drugim, ponieważ przy 2 metrach zrobił tylko 2 punkty karne, podczas gdy A i D zrobili po 3.

D został trzecim, ponieważ na przeszkodzie 1 m. 80 cm. ma 0 punktów karnych, a A ma ich 3.

Stopniowość wysokości lub szerokości przeszkód ustala komitet organizacyjny, próbny skok na wysokość 1 m. 70 cm. lub na szerokość 4 m. jest zawsze przewidziany.

Opis przeszkód — skok na wysokość

Przeszkoda, którą należy skoczyć, składa się.

1. Ze stojaków pochyłych, posiadających 2 m. 80 cm. wysokości.

2. Z bardzo lekkich, ustawionych ponad sobą drągów o długości około 7 m. i 10 cm. średnicy, owiniętych plecionką słomianą o grubości 2 cm.

3. Z żywopłotów, stanowiących podstawę przeszkody i zamykających przestrzeń pomiędzy drągami, a ziemią.

4. Odkosy 6 m. długie i 2 m. 40 cm. wysokie. Odkosy te są ażurowe ze skośnych listew drewnianych, pomalowanych na biało.

Gotowa do skoku przeszkoda przedstawia front wynoszący ściśle 6 metrów.

Drągi opierają się na podporach długości 28 cm.

Te, które podtrzymują górny drąg, zakończone są płytą skórzaną o grubości 6 milimetrów i średnicy równej grubości drąga, który podpiera. Jest ona ujęta pomiędzy dwie płyty blaszane o połowę mniejsze. Całość jest zjednoczona razem sześcioma nitami.

W żadnym wypadku ani jeden z drągów nie może być przywiązany, lub trzymany ręką.

Przy próbach pobicia rekordu światowego, dodatkowa podpora w środku, składająca się z kilku pustych rur tekturowych wchodzących jedna w w drugą, zapewnia sztywność najwyższego drąga, poddając się równocześnie cokolwiek silniejszemu uderzeniu nie przedstawiając przytem żadnego niebezpieczeństwa.

Skok na szerokość

Przeszkoda, którą należy pokonać, stanowi rów wypełniony wodą.

Żywopłot o nachyleniu 45^0 oznacza początek przeszkody. Taśma umieszczona u stóp tego żywopłotu i druga taśma, umieszczona na przeciwległym brzegu rowu, służą jako punkty kontrolne dla mierzenia pokonanej szerokości.

Uszy niskie, ale bardzo dokładnie zaznaczone, powinny posiadać najmniej 6 metrów długości.

Przeszkoda ma przedstawiać front 6 metrów.

Sposoby mierzenia przeszkód

Wysokość, lub szerokość jest mierzona taśmą stalową przez trzech sędziów, z których jeden jest oficjalnym delegatem związku jeździeckiego tego kraju, w którym rozgrywa się rekord.

Pokonaną wysokość mierzy się w następujący sposób:

a) Przed próbą należy stwierdzić, że punkty odskoku i lądowania znajdują się w jednej poziomej płaszczyźnie.

b) Po skoku mierzy się prostopadle od ziemi do górnej części drogą w tym miejscu, w którym drąg najmniej wznosi się ponad ziemię.

Pokonaną szerokość mierzy się na prostopadłej jednoczącej obie taśmy, umieszczone po obu brzegach rowu.

Rekordy światowe. Sposób postępowania

Zawodnik, lub zawodnicy mają swobodę dążenia do pobicia rekordu, bądź to przez bezpośrednie pokonanie wysokości, względnie szerokości, stanowiącej rekord, bądź to wykonując szereg stopniowych skoków. W tym wypadku oni sami ustalają stopniową wysokość lub szerokość przeszkody, którą chcą pokonać, by pobić ustalony rekord. Nie są oni zobowiązani przeskoczyć

bez błędów stopniowe wysokości lub szerokości przed pokonaniem ostatecznej wysokości lub szerokości bijącej rekord.

Na wysokości lub szerokości, mającej stanowić nowy rekord, każdy z zawodników ma prawo tylko do trzech prób.

Odmowa skoku liczy się jako próba.

Zatwierdzenie rekordu

Żaden rekord nie może być zatwierdzony, jeżeli nie został osiągnięty publicznie w czasie zawodów, oficjalnie uznanych przez związek jeździecki kraju organizującego zawody w czasie próby specjalnie na ten cel wyznaczonej i w obecności oficjalnego delegata Krajowego Związku Jeździeckiego i o ile możności delegata Międzynarodowego Związku Jeździeckiego.

By pobić rekord, koń musi skoczyć 2 cm. wyżej, lub 10 cm. dalej od wysokości względnie szerokości, stanowiącej rekord.

Protokół

Natychmiast po dokonanej próbie należy spisać protokół, ustalający szczegóły próby, stan terenu, gwarantując miejsce, datę, godzinę i dokonanie próby zgodnie z obowiązującemi przepisami.

Protokół ten podpisuje oficjalny delegat związku jeździeckiego tego kraju, w którym rozgrywa się rekord, prezes towarzystwa organizującego konkurs, prezes Jury i jeden z sędziów.

Protokół zostaje sporządzony w czterech egzemplarzach. Dwa z nich są zaadresowane do Sekretarjatu Międzynarodowego Związku Jeździeckiego, 26 rue Brunel, Paris XVII. Trzeci składa się w Związku Jeździeckim tego kraju, w którym odbył się konkurs.

Czwarty pozostaje w archiwum konkursu, gdzie ustanowiono rekord.

Komisja rekordów

Komisja rekordów (biuro Międzynarodowego Związku Jeździeckiego) przeprowadza dochodzenia w każdym wypadku, który zostaje jej przedłożony do zatwierdzenia. Posiada ona bezwzględnie prawo według własnego uznania nie zatwierdzić każdej sprawy, któraby nie dawała jej wszystkich zebranych gwarancyj. Każdy związek jeździecki, będący członkiem Międzynarodowego Związku Jeździeckiego, winien sporządzić i utrzymywać w aktualności listę rekordów swojego kraju. Ktokolwiek pragnie ustalić polski rekord skoku na wysokość lub na szerokość, zgłasza swój zamiar do sekretarjatu P.Z.J., który deleguje na miejsce swego upełnomocnionego przedstawiciela, w obecności którego musi odbyć się próba pobicia rekordu polskiego. By ustanowić pierwszy rekord polski, trzeba skoczyć na wysokość 1 m. 80 cm , na szerokość 5 m.

Jedynie komisja Międzynarodowego Związku Jeździeckiego posiada prawo uznania któregokolwiek rekordu, jako rekordy światowe.

Rekordy światowe, które należy obecnie pobić, są:

Na wysokość:

2 m. 36 cm. pokonane 17 sierpnia 1912 roku w czasie zawodów konnych w Vittel przez:

1. Konia „Biskra", należącego do panów Mumm i Loewenstein, pod jeźdźcem panem M. F. Juge Montespieu.

2. Konia „Montjore III", należącego do panów Rovira i R. Ricard, pod jeźdźcem panem Réné Ricard.

W roku 1906 w Paryżu koń „Conspirateur", należący do pana Mumm, pokonał pod rtm. Crousse w Grand Palais 2 m. 35 cm.

Na szerokość:

8 m. (rów z wodą) pokonane w roku 1912 w czasie zawodów konnych w Touquet przez:

1. Konia „Pick me up”, należącego do pana M. J. Delsalle, pod jeźdźcem p. Henrykiem Royer.

2. Konia „Saint Jaques”, należącego do pana M. Santa Victoria, pod jeźdźcem p. Henrykiem Royer.

TERMINY ZAWODÓW KONNYCH

w roku 1931

Na posiedzeniu Zarządu Polskiego Związku Jeździeckiego zatwierdzono następujące terminy zawodów konnych w roku 1931.

Styczeń

23, 24 i 25, Zakopane, Małopolski Klub Jazdy

Luty

1, 2, 7, 8, 10, 11 i 13, Zakopane, Małopolski Klub Jazdy

Kwiecień

25 — 27, Gniezno, Komitet Targów Końskich

Maj

1, 2 i 3, Poznań, Wielkop. Klub Jazdy Konnej
10 — 14, Bydgoszcz, Klub Jazdy Konnej
10 — 17, Grudziądz, Pomorskie Tow. Zach. do Hodowli Koni
10, 14 i 17, Wilno, „Turf-Club" w Wilnie
30, Warszawa, Towarzystwo Międzanorodowych i Kraj. Zaw. Konnych

Czerwiec

1 — 8, Warszawa, Tow. Międzynar. i Kraj. Zaw. Konnych
11 — 18, Katowice, Śląski Klub Jazdy Konnej
24 — 29, Tarnopol, Małopolski Klub Jazdy

Lipiec

15 — 26, Gdynia, Pomorskie Tow. Zach. do Hodowli Koni
29 — 31, Wilno, Zawody Konne o mistrzostwo Armji

Sierpień

1 — 3, Wilno, Zawody Konne o mistrzostwo Armji
14 — 17, Baranowicze, Wschodnio-Kresowy Klub Jazdy

Wrzesień

1, Gierczyce, Sandomierskie Koło Sportowe

Październik

8, 9, 10, 11 i 12, Warszawa, Związek Jeździecki „Sport Konny" Oficerów Artylerji Konnej

ULGI KOLEJOWE

dla przewozu koni na zawody konne

Na podstawie Dz. T. i Z. K. z roku 1930 Nr. 25 poz. 232, oraz pisma Ministerstwa Komunikacji L. dz. N. M. K. III. 2 (Tma) 10131/30 z dnia 22. 7. 1930 r. konie wysyłane na wyścigi konne i zawody sportowe w jedną i w drugą stronę będą korzystały ze zniżek 25% od taryf obowiązujących, o ile do przesyłki będą dołączone świadectwa: Towarzystwa Wyścigów Konnych, Dowództwa Okręgów Korpusów lub Polskiego Związku Jeździeckiego.

Skorowidz.

	str.
Czas	91
Dyskwalifikacje i kary	81
Handicapy	92, 93, 94
Jury i sędziowie	77
Komisja rekordów	110
Normy czasu konkursów i rozgrywek	91
Nagroda Polski	97
Obowiązki sędziów przy przeszkodach	79
Opis przeszkód—skok na wysokość	107
Przepisy ogólne	71
Prawa i obowiązki przewodniczącego Jury	78
Premje i nagrody	80
Przepisy dla zawodów w skokach przez przeszkody	83
Przeszkody	87
Przepisy dla zawodów ujeżdżenia konia	100
Przepisy dla Hunter Show	104
Protokół	109
Puhar Narodów	95
Reklamacje	82
Rekord skoków	105
Rekordy światowe	108
Sposób obliczania	105
Skok na szerokość	108
Sposób mierzenia przeszkód	108
Terminy zawodów konnych	112
Udział w zawodach jeźdźców i koni	73
Ubiór jeźdźców i rząd koński	76
Ulgi kolejowe	113
Warunki techniczne	99
Wytyczne sędziowania pracy na czworoboku	101
Zebranie techniczne	83
Zatwierdzenie rekordu	109